

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

mevrouw S. B.

tegen

Gazet van Antwerpen

Met een brief van 20 maart 2007 dient mevrouw S. B. klacht in tegen Gazet van Antwerpen naar aanleiding van een artikel dat in de krant van 27 februari 2007 is gepubliceerd onder de titel 'Langdurige stalking eindigt met zes jaar celstraf'. De ombudsman van de Raad voor de Journalistiek heeft een kopie van de klachtbrief bezorgd aan de hoofdredacteur van Gazet van Antwerpen, die erop geantwoord heeft met een brief van 2 april 2007.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 14 juni 2007. Klaagster heeft laten weten dat ze niet op de zitting aanwezig zou zijn en dat ze haar standpunt in haar klachtbrief had duidelijk gemaakt. Voor Gazet van Antwerpen verscheen advocaat Dirk Van Empten.

DE FEITEN

Klaagster is het slachtoffer geweest van een langdurige stalking, waarna ze door de dader eveneens werd verkracht. Als de dader op 26 februari 2007 voor die feiten voor de rechtbank verschijnt, is klaagster daar in haar hoedanigheid van burgerlijke partij bij aanwezig. De dag nadien publiceert Gazet van Antwerpen een kort artikel over het proces. Klaagster wordt daarin genoemd met haar voornaam en de eerste letter van haar familienaam. Het artikel bevat voorts informatie over de woonplaats en etnische afkomst van klaagster, haar relatie tot de dader, haar kinderen en over de omstandigheden waarin de verkrachting heeft plaatsvonden.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Mevrouw S. B. voert aan dat een vriendin haar op de hoogte heeft gebracht van het artikel in Gazet van Antwerpen. Zelf had klaagster enkel haar familie en naaste omgeving ingelicht over de verkrachting waarvan ze het slachtoffer is geweest. Naar eigen zeggen wilde klaagster haar familie de schande besparen en problemen met haar zonen vermijden.

Klaagster betoogt dat ze door de publicatie een tweede maal slachtoffer is geworden, terwijl ze al met psychische problemen kampt door het geweld dat ze heeft ondergaan. De informatie die het artikel bevat over haar naam, woonplaats en kinderen, hebben tot gevolg dat ook de ruimere omgeving op de hoogte is geraakt van de feiten.

Hoofdredacteur Rademakers en advocaat Van Empten betogen dat de berichtgeving in de krant volledig conform is aan de Richtlijn over de omgang van de pers met slachtoffers, die de Raad voor de Journalistiek in 2003 heeft uitgevaardigd. Zij voeren aan dat klaagster zich voor de rechtbank burgerlijke partij heeft gesteld, en dat ze op die manier zelf ruchtbaarheid gegeven heeft aan de feiten waarvan ze het slachtoffer is geweest. Het vonnis werd in openbare zitting uitgesproken en klaagster heeft voor de rechtbank geen behandeling met gesloten deuren gevraagd. Bij Gazet van Antwerpen wordt wie optreedt in een openbare rechtszaak in de regel vermeld met volledige voornaam en de eerste letter van de familienaam, en die regel is hier toegepast. Hoofdredacteur Rademakers en advocaat Van

Empten wijzen erop dat ook andere media, waaronder Belga, veel gegevens over de zaak in hun berichtgeving hebben verwerkt. In het bericht van Belga werd zelfs de volledige familienaam van klagster en haar adres vermeld. Advocaat Van Empten betoogt eveneens dat het parket niet heeft gereageerd op de berichtgeving op grond van de strafrechtelijke bepaling die identificatie van slachtoffers van seksueel geweld verbiedt (artikel 378 bis van het Strafwetboek).

BESLISSING

Het respect voor de privacy is een basisbeginsel van de journalistieke beroepsethiek. Enkel als er daarvoor journalistieke redenen kunnen worden aangevoerd, kunnen gegevens uit het privéleven in de openbaarheid worden gebracht.

‘De uitgevers, de hoofdredacteurs en journalisten moeten de individuele waardigheid en privacy respecteren; zij moeten iedere ongeoorloofde inmenging in persoonlijke pijn en smart vermijden, tenzij overwegingen i.v.m. de persvrijheid (...) dit noodzakelijk maken’ (*Artikel 4 van de Code van journalistieke beginselen, 1982*).

‘De pers is terughoudend bij het publiceren van namen en identiteitsgegevens en bij het maken en verspreiden van foto’s of beelden van slachtoffers van ongevallen, rampspoed of misdrijven’ (*Richtlijn van de Raad voor de Journalistiek over de omgang van de pers met slachtoffers, 13 november 2003*).

In het artikel van Gazet van Antwerpen is niet de volledige naam van klagster vermeld, maar enkel haar voornaam en de eerste letter van haar familienaam. In veel gevallen kan een dergelijke handelwijze een voldoende bescherming bieden voor de privacy. In deze zaak echter heeft het bekendmaken van deze gegevens, samen met een aantal andere details, zoals haar woonplaats, aantal kinderen, relatie tot de dader en afkomst, voor gevolg dat klagster, zoals ze betoogt, door haar omgeving kon worden herkend. Deze gegevens waren niet noodzakelijk voor de berichtgeving over het proces waarbij de dader werd veroordeeld.

Klagster is het slachtoffer geweest van feiten die een zware inbreuk vormden op haar intimiteit en die traumatisch zijn geweest. In die omstandigheden had de pers een bijzondere terughoudendheid aan de dag moeten leggen. Haar voornaam, samen met de andere genoemde elementen, in de openbaarheid brengen kan immers leed toevoegen aan het slachtoffer.

Ook het feit dat klagster gebruik heeft gemaakt van haar recht om zich voor de rechtbank burgerlijke partij te stellen en dat het proces openbaar verliep, kan in de gegeven omstandigheden voor de pers geen vrijgeleide zijn om zoveel privégegevens vrij te geven.

Dat ook andere media, waaronder Belga, onnodig privégegevens over klagster in hun berichtgeving hebben opgenomen, is voor Gazet van Antwerpen geen verontschuldiging om zélf niet de nodige terughoudendheid aan de dag te leggen. De klacht is echter enkel tegen Gazet van Antwerpen gericht.

Daarom is de Raad voor Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond.

Brussel, 13 september 2007